

Danskerne har tillid til domstole og dommere

Internationale undersøgelser viser, at danskernes tillid til domstolene og dommerne er helt i top. Samtidig er effektiviteten stor, selv om bevillingerne ligger helt i bund.

WEEKENDPANELET

JENS PETER CHRISTENSEN (f. 1956)

Har været højesteretsdommer siden 2006. Forinden professor i stats- og forvaltningsret ved Aarhus Universitet. Har været formand for en lang række lovforberedende udvalg.

De andre medlemmer af Weekendpanelet:

BERTEL HAARDER

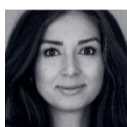
EMILIA VAN HAUE

THOMAS BORCHERT

ELISABETH DONS CHRISTENSEN

SAMIRA NAWA

JEANETTE VARBERG

Danmark ligger helt i top i Europa, når det gælder tilliden til domstolene og dommeres uafhængighed. Sådan har det været i mange år, og sådan er det stadig. Senest har en omfattende undersøgelse af landene i EU vist, at Danmark ligger nr. 1, når man ser på, hvor mange i befolkningen og erhvervslivet der vurderer, at deres lands domstole og dommeres uafhængighed er "meget god". Danmark topper listen med 84 pct., Finland ligger nr. 2 med 28 pct., og Tyskland nr. 3 med 26 pct.

Tager man de besvarelser med, der tildeler karakteren "ganske god", overhaler Finland dog Danmark. Vi ligger på en andenplads med 84 pct., der svarer "meget god" eller "ganske god", mens Finland her har taget føringen med 88 pct. I bunden ligger Polen og Kroatien med 24 pct. og 20 pct. Italien har dog heller ikke meget at prale af med kun 37 pct.

Undersøgelsen viser i øvrigt, at de danske domstole hører til de mest effektive i Europa. Selv om Danmark er det land, hvor domstolene modtager flest civile sager målt i forhold til antal indbyggere, ligger Danmark nr. 1, når det gælder de korteste sagsbehandlingstider. En stor del af denne succes skyldes det meget effektive, digitaliserede tinglysningsystem. Ser man bort fra tinglysningsagerne, dumper Danmark ned på en 10.-plads.

I mange tilfælde kan det tage for lang tid for en sag at komme igennem retssystemet. Det er ikke svært at finde en nærliggende forklaring herpå. For undersøgelsen viser, at Danmark ligger helt i bund, når det gælder de økonomiske bevillinger til domstolene. Her ligger vi på næstsidstepladsen blandt alle 26 lande. Kun 0,17 pct. af bruttonationalproduktet i Danmark bruges på domstolene. Alene Cypern ligger lavere. Til sammenligning ligger f.eks. Sverige og Finland på 0,27 pct. og 0,24 pct. Danmark er da også det land, der (bortset fra Irland) har færrest dommere pr. indbyggere. Man må

glæde sig over, at de danske domstole alligevel er så effektive, som de er, og man kan samtidig undre sig over, at regering og Folketing ikke har bedre blik for at bevilge de nødvendige midler til domstolene. På det samlede statsbudget er det pebernødder.

For nogle år siden viste en noget tilsvarende undersøgelse, at de danske domstole havde europæisk rekord i befolkningens tillid til domstolenes arbejde og domstolernes evne til at træffe rigtige afgørelser. Danmark toppede også listen, når det gjaldt befolkningens tillid til, at domstolene ikke skelner mellem rig og fattig, og at domstolene behandler folk med respekt. I en enkelt henseende lå Danmark dog heldigvis i bund. Danskerne mente nemlig ikke, at danske dommere modtager bestikkelse.

På en tillidsskala fra 0 til 10 havde Danmark en suveræn førsteplads med et gennemsnit på 7,4. Langt over det europæiske gennemsnit på 4,7. Finland, Norge og

Sverige fulgte i hælene på Danmark, men dog alle med et tal under 7. Nederst havde man de østeuropæiske lande med Ukraine som bundskrabber med en tillid på lige godt 2, hvad der vel snarere må kaldes mistillid.

Hvad angik bestikkelse, havde man bedt borgerne svare på, hvor ofte dommere tager imod bestikkelse, hvor 0 var aldrig, og 10 var altid. Danmark lå helt i bund med 1,1. Ukraine toppede til gengæld listen med 7,5. Man kan undre sig over, at tallet for Danmark ikke var 0. At tage mod bestikkelse er utvivlsomt så langt, som noget kan være, fra de normer, der hersker blandt danske dommere.

I undersøgelsen spurgte man også borgerne, hvor enige eller uenige de var i, at domstolenes afgørelser og handlinger påvirkes for meget af politisk pres fra partier og politikere. 30 pct. af danskerne svarede, at de var "enige" eller "meget enige" i, at domstolene påvirkes for meget. Danmark havde

her en placering som nr. 4 efter Finland, Norge og Sverige, der lå bedst med et tal på 21 pct.

Også her kan man undre sig. Dommerne er med grundloven sikret fuldstændig uafhængighed. Dommere er sikret mod afskedigelse, og ingen kan give ordrer til en dommer om, hvordan han eller hun skal dømme, hverken folketingspolitikere, ministre eller journalister.

Dommerne får deres løn for kun at rette sig efter loven, og sådan foregår det også hver eneste dag ved de danske domstole. Noget tyder på, at der er brug for, at domstolene bliver bedre til at fortælle borgerne om, hvad der er domstolens rolle og arbejdsopgaver, og fortælle om indholdet af domstolens afgørelser og baggrunden for, at de er, som de er.

De skrabede bevillinger til domstolene vidner også om, at der er behov for at fortælle regering og Folketing, at intet kommer af intet, undtagen lommeuld.

Sig mig, tror I, at klimaforandringerne bare en hobby?

TORBEN MATHIASSEN
cand. merc., forfatter, Kolding

Man behøver ikke længere være "klimatosse" for at vide, at klimaet lider under den menneskelige aktivitet på planeten. FN's klimareport burde i hvertfald på nuværende tidspunkt have slået det fast med syvtommersøm for enhver. Ej heller burde nogen længere være i tvivl om de konsekvenser, klimaforandringerne får, og allerede har, for de mange millioner mennesker og dyr, der bliver direkte berørt af dem.

Alligevel hører man ofte udsagn, som viser, at klimaforandringerne ikke ligger alle lige tungt på sinde. Endnu støder man på folk, der siger: "Jeg interesserer mig nok ikke så meget for dét der klima," eller "dem, der interesserer sig for klimaforandringerne, kan jo bare gøre noget ved det, og så lever vi andre videre, som vi har lyst til."

Det får mig til at spekulere på, om de i virkeligheden tror, at klimaforandringerne bare en hobby for nogen? En trend, der er blevet popu-

lær iblandt en stigende andel af befolkningen på linje med strikning, lystfiskeri og ekstremløb? TV2 viste for nyligt med al tydelighed, at de med deres dækning af muligheden for at slå temperaturrekorden prioriterede sensationsjournalistikken over de faresignaler, som den globale opvarmning oftere og oftere sender i vores retning. Klimaforandringerne blev i løbet af dagens mange nyhedsopdateringer ikke nævnt med mange ord, om nogen overhovedet. De er reelle nok, og kommer til at påvir-

ke os alle, enten vi kan lide det eller ej. 30 millioner mennesker er allerede på flugt fra klimaet, og det tal estimeres at vokse til 216 millioner allerede i 2050. En ikke ubetydelig andel forventes at søge fra Nord- og Centralafrika mod Europa. Det er vi nødt til at interessere os for. Ellers bliver konsekvensen, at vi er komplet uforberedte på den enorme tilstrømning af klimaramte migranter, der en dag står og banker på vores havelåge, og som får flygtningekrisen i 2015 til at ligne en ren bagatel.

Vi kan ikke sende dem tilbage til nærområdet, for til den tid er vi nærområdet. EU og Danmark er nødt til at tage den problematik alvorligt. Vi må og skal interessere os for klimaforandringerne og klimapolitikken. Også selvom det koster på kistebunden, for konsekvenserne ved at lade stå til er mange gange værre. Humanitært og økonomisk. Så kan både venstre- og højrefløj være med. Klimaforandringerne er ikke bare en hobby. Det er vores alle sammens skræmmende virkelighed.